

Laulu

Tampereen miljoonalaivaluista.

Kirjoitti Nälän Tuttu.

Suomessa moni mannanpoista
On löyhä kuin kirkon rotta ja rotta,
Kun ei tahdo varastaa
Ja toisen omia ottaa.

Muttei moni suuri herra
Ole niin turhan tarffa ja tarffa.
Heidän kirstuissa tilahtaa
Moni lavallettu marffa.

Jokinen ja Nummeliini
Ja Koeli ja Cajanteri ja -teri
Sillä tarvoin ne tuhansia
Itsellensä peri.

Raikista paras huitenkin
Oli Tampereen pankkiherra ja herra,
Joka ei munita varastanut
Kuin miljoonan viiden verran.

* *

Yhdyspankissa Tampereella
Oli johtaja arvon mies ja mies;

Arvo H. Nurmen
Tampere - Kirjasto

Tampereen
kaupunginkirjasto

3613 Ad. I

50:-

„Rehdifsi“ ja „luotetuffi“
Hänet herrasväki tiejä.

Ei sen huoli herrasmiehen
Suolivyyötä käyttää ja käyttää.
Niinpä se saattoi Idmanilin
Kyllin matjanja täyttää.

Eikä sen huoli herrasmiehen
Pitää pennistä liinni ja liinni,
Waan se jaa lastea tuhanjä
Ja olla niin korokan liini.

Eikä sen huoli herrasmiehen
Työllänsä rahaa raataa ja raataa.
Rikkaat pankit ja rikkaat kassat:
Niistä waan taikun faataa.

Eikä se riitä herrasmiehelle
Palkka elämähän ja -mähän.
Viissataa markkaa päivässä
On vielä liian wähän.

Idmannilla automobiili
Ja sillä on hauska ajaa ja ajaa.
Yhdyspankin holweisä
On moni kassa majaa.

Idmanilla huwila kallis
Ja loistava eläntonsa ja -tonsä.
Bierahilla rahoilla
Hän täytteli tukkaronsa.

Idmanilla teolardin luonto,
Waan ojakkeissa tuli pietti ja pietti.

Varastamalla ja väärrentämällä
Hän pelastuvansa mietti.

Suurilla varkailla pitkät hymmet,
Ne on koulun käyneheitä ja heitä,
Eikä ne pennejä varasta
Ne ottaa seteleitä.

Suurilla varkailla hyvä nimi
Ja kunnia ja arvo ja arvo:
Suuret varkaat ne teoistansa
Kiinni joutuu harvoin.

Idman se pankin rahoja
Nim lähetti kuin omiansa ja -ansia,
Suuria jummia muiltaakin
Wielä huijas taidollansa.

Miljoonansa miulan rouva
Uskoi Idmanille ja -mille.
Sai myt lähteä köyhäintaloon
Päiville ikäville.

Idmanni se autollansa
Ajeli vaan kuin herra ja herra,
Kun poliisit tuli ja sanovat,
Että: „Lähdes meillekin lerran.”

Kohtuis on hyvä kaikessa,
Vaan sitä ei Idmani tiennyt ja tienmyt.
Sepä se lienee pankkiherran
Poliisiputkaan viennyt.

Sielstä se omppi Idmanin matka
Tuonne herrain raatiin ja raatiin,

7/6-41. Jekki Tuominen 2:50

4

Siellä ne herrat Idmanille
Tuomionsa laati.

Sieltä se omppi Idmanin matka
Ruumun palvelulukseen ja -lukseen,
Ettei sen tekijä toisten mieli
Rahain kavallulukseen.

Snellmanni se itsensä ampui
Ja teki siinä wiisahästi ja -hästi,
Koska kerran Idmanin pynkkiin
Hyppysensä hästi.

Kansa se kauwan ihmellee
Näitäkin huijareita ja -reita:
Kyllä ne ovat suuret herrat
Aika trofareita.

Arvo H. Nürmen
Tampere - Kirjasto

Hinta 10 penniä.

Borvoo 1912, Työläisen Kirjapaino.